

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/179/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119014224
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2119014224.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX. XXXXX XXXX v C. D., trvalé bydlisko C. E. XXX/XX, C. D., o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo 4. júla 2025, č. k. 4PP/168/2019-172, na neverejnom zasadnutí konanom 6. novembra 2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením zo 4. júla 2025, č. k. 4PP/168/2019-172, podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) nariadil odsúdenému A. B. (ďalej len odsúdený) výkon zvyšku trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11. apríla 2019, sp. zn. 3T/109/2018, vo výmere 474 (štyristosedemdesiatštyri) dní.

2. Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu desiatich strán. Písomné vyhotovenie napadnutého uznesenia bolo stranám riadne doručené, o čom svedčia doručky založené v spisovom materiály. Keďže argumenty okresného súdu sú stranám známe, krajský súd ich replikovať nebude.

3. Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátor vzdal práva na podanie sťažnosti, no odsúdený voči nemu ihneď zahlásil sťažnosť.

4. Zhlásenú sťažnosť odsúdený odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Vlasty Suchanovej písomným podaním doručeným okresnému súdu 19. septembra 2025. V sťažnosti zrekapituloval okolnosti svojho podmiennečného prepustenia a ďalej uviedol, že z priebežnej správy probačného a mediačného úradníka z 8.4.2022 vyplýva, že si všetky povinnosti, ktoré mu boli uložené, plnil, teda zamestnal sa, podrobil sa kontrole technickými prostriedkami a pokiaľ boli aj zistené nedostatky tejto kontroly, boli odôvodnené a vysvetlené z akého dôvodu bolo monitorovanie na čas prerušené, pričom aj tieto porušenia boli súdom vyhodnotené ako nezávažné. Zo správy Mesta C. D. bolo taktiež zistené, že žije usporiadaným životom, že neboli zistené ani sklony k agresívnemu správaniu. Čo sa týka trestných činov, z ktorých bol uznaný vinným trestným rozkazom OS Levice, tieto nepopiera, ocitol sa v určitej hraničnej osobnej situácii, pričom podľa neho aj OS Levice pri vyhodnotení účelu trestu, ktorým by pôsobil na jeho prevýchovu, mu uložil peňažný trest v sume 1600 eur, ktorý vzápätí uhradil. OS Levice pri uznaní viny vyhodnotil všetky okolnosti prípadu, či už jeho osobné pomery, rodinné a obdobné a naozaj postupoval individuálne pri určení druhu a výmery trestu, pretože pokiaľ by už OS Levice vyhodnotil jeho konanie v takom rozsahu, že by účel trestu splnil jedine trest nepodmienečný, takýto trest mu mohol uložiť. OS Levice teda v tomto smere prihladol tak, ako uviedol, na všetky okolnosti. Odsúdený ďalej uviedol, že nepopiera, že sa počas skúšobnej doby dopustil priestupkov vo vzťahu k porušeniu zákona o cestnej premávke a aj to, že bol odsúdený trestnými rozkazmi OS Levice, ako aj rozsudkom Krajinského súdu Innsbruck. S poukazom na tieto záznamy súd vyhodnotil po vykonanom dokazovaní, že sa počas skúšobnej doby podmiennečného prepustenia nesprával a nevedol riadny život, že si nevážil príležitosť, ktorá mu bola daná podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody. Podmiennečným prepustením sa dáva možnosť odsúdenému aby preukázal, že nepodmienečný

výkon trestu odňatia slobody nie je potrebným a účel trestu možno dosiahnuť aj trestom na slobode s uložením primeranej skúšobnej doby. Pri podmiennečnom prepustení mu bola určená skúšobná doba v rozsahu 7 rokov, vzhľadom k tomu, že predtým nikdy nebol vo výkone trestu odňatia slobody a vzhľadom aj k uloženému trestu sa skúšobná doba javila dosť dlhá, avšak súhlasil s ňou, keďže potreboval aj životom preukázať, že protispoločenského konania sa dopustil pod ťarchou osobnej a rodinnej situácie, nevedel nájsť východisko a sklízol do takéhoto konania, za ktoré bol následne odsúdený. Jeho cieľom bolo preukázať životom, že naozaj išlo o vybočenie z bežného života a predovšetkým chcel uhradiť škodu poškodeným, ku ktorej úhrade bol zaviazaný a v tomto smere podstatnú výšku škôd, ktoré boli priznané v adhéznom konaní, uhradil aj za spoluobvineného. Vedel, že sa musí postarať aj o svojich rodičov hlavne po finančnej stránke, platiť úvery, aby ich nevystavil existenčným problémom. Toto sa mu aj darilo do decembra 2023, kedy určitú situáciu, do ktorej sa dostal, myslí osobnú, nezvládol a dopustil sa konania, za ktoré bol odsúdený. Nechce sa vyvíňovať, príp. nebrať zodpovednosť za svoje konanie, ale myslí si, že ešte stále je možnosť, aby svojim životom preukázal, že vie žiť riadnym životom, nedopúšťať sa trestnej činnosti, keďže skúšobná doba ešte neskončila a preto si myslí, že by mohol dostať ešte jednu šancu na preukázanie, že sa vie reálne zapojiť do života, že vie žiť riadny život a plniť si všetky povinnosti, či už vo vzťahu k zamestnaniu, starať sa o rodičov, prípadne ešte plnil svoje záväzky. Počas celej skúšobnej doby bol riadne zamestnaný a premenou trestu by jeho rodine prišlo k ohrozeniu ekonomických istôt, keďže aj úver, ktorý spláca a ktorý bol nútený zobrať na záchranu bývania svojich rodičov, by nemal kto platiť, keďže z príjmu rodičov nie je reálne, aby zvládali aj takéto plnenie jednotlivých splátok úveru.

5. S poukazom na vyššie uvedené preto odsúdený navrhol, aby súd jeho sťažnosti vyhovel a podľa § 194 ods. 1 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol vo veci sám v rozsahu, že nenariadi výkon zvyšku trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11. apríla 2019, sp. zn. 3T/109/2018, a to vo výmere 474 dní.

6. Prokurátor, ktorému bola písomne zdôvodnená sťažnosť odsúdeného riadne doručená, sa ku nej do konania neverejného zasadnutia krajského súdu nevyjadril.

7. Spisový materiál bol krajskému súdu riadne predložený na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného 30. októbra 2025.

8. Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.), pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

9. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por., preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť bola podaná voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná, oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote. Následným sťažnostným prieskumom krajský súd zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

10. Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, odsúdený mu žiadne pochybenia nevytýkal a krajský súd vlastným prieskumom žiadne chyby nezistil. Okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie, pričom dodržal všetky ustanovenia zákona viažuce sa ako k príprave, tak aj k priebehu verejného zasadnutia a k dokazovaniu. Vyhlásené rozhodnutie následne v zákonom stanovenej lehote vypracoval a doručil stranám trestného konania do vlastných rúk, o čom svedčia doručky založené v spise.

11. Zo spisového materiálu je zrejmé, že okresný súd vykonal verejné zasadnutie 4. júla 2025 za účasti odsúdeného a jeho obhajcu. Z vykonaného dokazovania mal aj krajský súd za preukázané, že sa odsúdený v skúšobnej dobe určenej mu pri podmiennečnom prepustení dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a prečinu neoprávneného prechovávaní omamnej a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. (skutky z 3. februára 2024), ďalej prečinu nátlaku podľa § 15, 105 ods. 1 rakúskeho Tr. zák. (skutok z 22. septembra 2023), desiatich priestupkov v cestnej premávke a jedného priestupku proti majetku.

12. Odsúdenému treba na tomto mieste pripomenúť, že elementárnou povinnosťou odsúdeného počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia bolo viesť riadny život tak, aby sa nedostal do opätovne rozporu so zákonom. Práve vedenie riadneho života je základnou podmienkou, ktorej splnenie súd skúma v rámci rozhodovania o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného

prepustenia, resp. o nariadení výkonu zvyšku trestu odňatia slobody. Nikde v zákone pritom *expressis verbis* (výslovne) obsah tohto pojmu nie je stanovený. Určuje ho len judikatúra, ktorá pod vedením riadneho života ako jeho esenciálnu súčasť rozumie nielen bezúhonnosť pri dodržiavaní právnych noriem, ale aj plnenie si iných občianskych, rodinných a pracovných povinností. Vedením riadneho života má zákon na mysli taký stav, keď odsúdený nepácha ani len priestupky, nieto ešte úmyselné trestné činy.

13. Inak povedané, na nariadenie výkonu zvyšku trestu odňatia slobody u odsúdeného stačí, že sa v skúšobnej dobe dopustí viacerých menej závažných priestupkov. V tomto prípade však odsúdený spáchaním viacerých úmyselných trestných činov a jedenástich priestupkov dal jednoznačne najavo ľahostajný prístup k dodržiavaniu pravidiel spoločnosti, v dôsledku čoho možno bezpečne vyvodiť záver, že podmienené prepustenie u neho nesplnilo svoj účel. Okresný súd preto postupoval v súlade so zákonom, keď rozhodol o nariadení výkonu zvyšku trestu. Toto rozhodnutie nakoniec okresný súd po formálnej i materiálnej stránke vecne správne odôvodnil.

14. U odsúdeného nemožno považovať takéto protiprávne konania počas skúšobnej doby ani za jednorazové vybočenie z inak riadneho života, keďže sa ich dopúšťal opakovane. Takéto správanie ani zďaleka nezodpovedá vedeniu riadneho života predpokladaného zákonom. Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody teda u odsúdeného nesplnilo svoj účel a doterajší výkon trestu odňatia slobody sa nejaví pre nápravu páchatela ako dostatočný. Odsúdený nevyužil šancu danú mu podmieneným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody preukázať, že sa chce napraviť a viesť riadny život. Práve naopak, svojim viacpočetným protiprávnym konaním odsúdený vážne porušil podmienky podmieneného prepustenia, preto správne okresný súd skonštatoval, že odsúdený v skúšobnej dobe určenej pri podmienenom prepustení nevedol riadny život, čo zakladá dôvod na premenu zvyšku trestu.

15. Okresný súd postupoval správne aj pri výpočte zvyšku nepodmieneného trestu odňatia slobody, ktorý zostáva odsúdenému vykonať, čo nakoniec odsúdený ani nenamietal.

16. Pokiaľ ide o sťažnostnú argumentáciu odsúdeného, túto vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú.

17. Na margo argumentácie odsúdeného, že uložený peňažný trest vo výške 1600 eur uhradil, krajský súd v tejto veci uvádza, že vykonaním peňažného trestu, teda jeho zaplatením, síce dochádza k jeho zahladeniu, avšak uvedené nijako neneguje skutočnosť, že sa odsúdený v skúšobnej dobe úmyselnej trestnej činnosti dopustil. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia totiž právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že odsúdený spáchal trestný čin (R 71/1975). Inak vyjadrené, táto okolnosť, nemá žiaden vplyv na posúdenie správania odsúdeného v skúšobnej dobe.

18. Krajský súd poukazuje na to, že výkonom zvyšku nepodmieneného trestu nedôjde k jeho opätovnému potrestaniu a striktnejšiemu postupu, keďže odsúdený si bol vedomý podmienok podmieneného prepustenia a jeho povinnosti viesť riadny život, pričom len bolo konštatované, že podmienené prepustenie nesplnilo svoj účel a je nevyhnutné pre ochranu spoločnosti, aby odsúdený vykonal i zvyšok trestu, čo zapríčinil sám svojím správaním sa. Na dôvažok úlohou súdu v prejednávanej trestnej veci nie je analyzovať, prečo bol odsúdenému v inej trestnej veci uložený peňažný trest a nie iný druh trestu, ale rozhodnúť či podmienené prepustenie u splnilo svoj účel a či odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život.

19. V ďalšom sa odsúdený prostredníctvom predostretej argumentácie snažil objasniť svoju životnú situáciu, v ktorej sa počas skúšobnej doby podmieneného prepustenia ocitol, čo ho viedlo k spáchaniu trestnej činnosti v skúšobnej dobe a poukázal na následné zmeny, ktoré u neho nastali a moment, od ktorého už v skúšobnej dobe viedol riadny život so zjavnou snahou o nápravu. K tomu krajský súd uvádza, že v tomto konaní sa skúma len to, či odsúdený viedol počas skúšobnej doby riadny život alebo nie. Dokazovaním bolo bez pochyb preukázané, že odsúdený v skúšobnej dobe opakovane páchal úmyselnú trestnú činnosť, priestupky v doprave a priestupok proti majetku. Aj podľa mienky krajského súdu tak nevyužil šancu danú mu okresným súdom preukázať, že výkon trestu odňatia slobody, z ktorého bol prepustený, bol ojedinelým vybočením z medzí inak riadne vedeného života a súc si vedomý plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia sa dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. Uvedené „porušenie podmienky“ nie je možné bagatelizovať a ospravedlňovať tým, že nekonal v úmysle páchať trestnú činnosť, skutok oľutoval a zvyšok skúšobnej doby žiadnym zásadným spôsobom neporušil právne predpisy.

20. Totižto základnou úlohou súdu v tomto konaní je posudzovať život odsúdeného počas trvania celej skúšobnej doby podmieneného prepustenia, nielen v istom časovom úseku, na ktorý odsúdený sám poukáže preto, že mu vyhovuje. Preto aj napriek tomu, že odsúdený sa neskôr uvedomil a snažil sa viesť riadny život, nemožno odignorovať činy, ktorých sa dopustil. Nič nebránilo odsúdenému, aby viedol riadny život počas trvania celej skúšobnej doby. Zákon pri vedení riadneho života totiž nepredpokladá

žiadne protiprávne konanie zo strany odsúdeného, teda ani len priestupky, tobôž nie úmyselné trestné činy. Bez právneho významu sú aj argumenty odsúdeného o negatívnych dopadoch premeny trestu na život jeho rodičov. Na tie mal odsúdený myslieť ešte predtým, ako sa rozhodol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia páchať úmyselnú trestnú činnosť.

21. Na záver krajský súd pripomína, že právo na spravodlivý proces neznamena právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (pozri napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 50/04). Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (pozri napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 252/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (pozri napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 97/97) resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (pozri napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

22. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.